

OTÁZKA NEVYHNUTNOSTI NOVEJ SKUTKOVEJ PODSTATY TRESTNÉHO ČINU – „FALŠOVANIE A VYHOTOVENIE NEPRAVDIVEJ ZDRAVOTNEJ DOKUMENTÁCIE“

MUDr. JUDr. Miroslava Pavlák

Novelou Trestného zákona č. 214/2019 Z. z. bola do zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v z. n. p. (ďalej len „Trestný zákon“) zavedená nová skutková podstata trestného činu, a to „Falšovanie a vyhotovenie nepravdivej zdravotnej dokumentácie“. Dá sa povedať, že Trestný zákon sa neustále rozširuje o nové skutkové podstaty trestných činov, pričom zmysel pre takéto rozširovanie Trestného zákona o stále nové a nové skutkové podstaty trestných činov možno často považovať za nie príliš opodstatnené a s reálnym významom.

Stáva sa napríklad, že Trestný zákon už v iných svojich ustanoveniach konkrétne konanie charakterizuje ako trestný čin. Ale z dôvodu (vraj) problémov v aplikačnej praxi sa zákonodarca rozhodne Trestný zákon doplniť o nové skutkové podstaty trestných činov. Prípadne iné právne predpisy, ktoré upravujú aj deliktuálnu zodpovednosť osôb, nejaké konanie charakterizujú ako protiprávne, a sú schopné ho postihovať, no zákonodarca rozhodne, že to nestačí. Takže novely mnohých zákonov vrátane Trestného zákona, sú často skôr spoločensko-politickou objednávkou ako reálnou potrebou.

Tu dávame do pozornosti najmä § 8 Trestného zákona, ktorý uvádza: „*Trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.*“ Podľa osobného názoru autora tohto príspevku by orgány činné v trestnom konaní nemali toto ustanovenie vykladať *a priori* spôsobom iným, ako doslovným. T. j. ak sú prítomné znaky skutkovej podstaty trestného činu uvedené v Trestnom zákone, mali by začať páchatel'a stíhať.

Prirodzene, sú tu následne aj možnosti dané napr. § 10 ods. 2 Trestného zákona: „*Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.*“ Prípadne aj prostriedky trestného procesu v zmysle § 214 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v z. n. p. (ďalej len „Trestný poriadok“): „*Prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní*“, a to v kontexte so zásadou *ultima ratio* v trestnom procese.

Len ako príklad uvedieme, že z jednej skutkovej podstaty *podvodu dnes* máme 6 typov podvodu (podvod ako taký, úverový podvod, poisťovací podvod, kapitálový podvod, subvenčný podvod, daňový podvod). Pritom podľa nášho názoru konanie pri podvode podľa § 221 Trestného zákona: „*Kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa*“, je v zásade nosnou podstatou aj u ostatných uvedených podvodov podľa § 222 až § 225 Trestného zákona a pri dôslednom dodržiavaní § 8 Trestného zákona sa javia nové a nové skutkové podstaty podvodov podľa nášho názoru ako v podstate nadbytočné.

V tomto príspevku sa budeme snažiť pozrieť na uvedenú skutkovú podstatu trestného činu *Falšovanie a vyhotovenie nepravdivej zdravotnej dokumentácie* širšou optikou, t. j. ako na protiprávne konanie, ktoré však bolo nepochybne protiprávnym aj pred prijatím vyššie uvedenej novely.

Dôvody prijatia novely

Základná skutková podstata trestného činu „*Falšovanie a vyhotovenie nepravdivej zdravotnej dokumentácie*“ znie: „*Kto falšuje zdravotnú dokumentáciu alebo zámerne vyhotoví nepravdivú zdravotnú dokumentáciu v úmysle použiť ju ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, alebo ju použije ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, alebo kto si nechá takúto zdravotnú dokumentáciu vyhotoviť v úmysle použiť ju ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, alebo použije takúto zdravotnú dokumentáciu ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.*“ V dôvodovej správe sa ako dôvod udáva vyjadrenie reakcie na absenciu trestnoprávnej zodpovednosti za manipuláciu s údajmi, ktoré sú obsiahnuté v zdravotnej dokumentácii. Objektom tohto trestného činu je záujem na dôvere v pravosť, úplnosť a pravdivosť všetkých údajov v zdravotnej dokumentácii a ochrana údajov obsiahnutých v zdravotnej dokumentácii. [1] Zákonodarca sa však nijako nevyjadruje, prečo administratívno-právnu zodpovednosť upravenú v zmysle zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v zn. n. p. (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z. z.“) a zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v z. n. p. (ďalej len „zákon č. 578/2004 Z. z.“) považuje za nedostatočnú.

Z medializovaných správ vyplynulo, že šlo skôr o reakciu ministerstva spravodlivosti na žiadosť desiatich rodičov, ktorí prišli o dieťa chybou zdravotného pracovníka. Niektorí pri novembrovom stretnutí s ministerkou zdravotníctva poukázali na skutočnosť, že zdravotníci sa často snažili zakryť svoje chyby dopĺňaním či falšovaním zdravotnej dokumentácie. Nepáčilo sa im, že nikoho za to nemožno brať na zodpovednosť. Ministerka prisľúbila v tejto veci spoluprácu s ministerstvom spravodlivosti.“ [2]

Ako bude vysvetlené ďalej, aj v doterajšej pozitívno-právnej úprave existovali dostatočné zodpovednostné inštitúty pri nesprávnom vedení zdravotnej dokumentácie, kam nepochybne patrí aj jej falšovanie.

Súčasne je potrebné uviesť, že sfalšovanie zdravotnej dokumentácie (aby nebolo pomerne jednoducho odhalené) nie je v realite až také jednoduché. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. zdravotnú dokumentáciu vedie ako celok všeobecný lekár. Iný ošetrojúci zdravotnícky pracovník vedie zdravotnú dokumentáciu v rozsahu ním poskytovanej zdravotnej starostlivosti. Takže zdravotná dokumentácia je vedená minimálne dvojmo, aj v prípade jej „zmiznutia“ sa dá do istej miery obnoviť, pretože všetci ošetrojúci lekári – špecialisti majú v svojich registratúrach svoje vlastné lekárske záznamy, laboratória evidujú laboratórne výsledky, obdobne aj iné spoločné vyšetrovacie a liečebné zložky, či v nemocniciach alebo v rámci polikliník.

Súčasne častokrát majú pacient či ich príbuzní kópie zdravotnej dokumentácie v kontexte s ust. § 25 ods. 1 písm. a) až c) ods. 2 zákona č. 576/2004 Z. z. V následnom texte sa budeme zaoberať hierarchicky jednotlivými zodpovednosťami v súvislosti s vedením zdravotnej dokumentácie. Treba však uviesť, že niektoré prepisovania zdravotnej dokumentácie lekármi skôr vyvolávajú údiv. [3]

(Pozn. autora: Nefrotoxicita gentamycínu je známa každému absolventovi skúšky z farmakológie. Takže nie je zrejmé, že ak bol vskutku indikované podaný gentamycín, prečo by sa mal lekár báť a snažiť sa mazať zdravotnú dokumentáciu.)

Priestupková zodpovednosť

Zákonodarca pri prijímaní právnej úpravy uvedeného prečinu v Trestnom zákone nijako neriešil, že obdobný delikt upravuje aj zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v z. n. p. (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Ten v ust. § 2 uvádza priestupky na úseku zdravotníctva. Už od prijatia zákona o priestupkoch tento uvádzal skutkovú podstatu priestupku: „*Priestupku sa dopustí ten, kto sfalšuje alebo úmyselne neoprávnene zmenení lekársku správu alebo zdravotný preukaz alebo zneužije lekársku dokumentáciu.*“ (T.č. je to § 29 ods.1 písm. b). Za takýto priestupok je možné uložiť pokutu do 99 €.

Ako je zrejmé, páchatelom tu môže byť ktokoľvek, nemusí ísť len o zdravotníckeho pracovníka (ktokoľvek môže zmeniť lekársku správu alebo zneužiť lekársku dokumentáciu). Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, „*priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.*“ Z tohto vyplýva, že v prípade priestupkov (podobne ako v prípade trestných činov) sa vyžaduje zavinenie, t. j. subjektívna stránka. Zavinenie značí buď úmysel spáchať priestupok, alebo nebanalivosť (ako bude uvedené ďalej, to je hlavný rozdiel medzi skutkovou podstatou priestupku a skutkovou podstatou správneho deliktu pri ďalej spomínanej administratívno-právnej zodpovednosti, pre spáchanie ktorého sa zavinenie nevyžaduje, stačí protiprávne konanie).

Tiež treba uviesť, že priestupok môže spáchať len fyzická osoba (ktorá dovŕšila 15 rokov), pri správnych deliktoch to môže byť aj právnická osoba.

Podľa § 52 zákona o priestupkoch, priestupky prejednávajú okresné úrady, ak zákon neustanovuje inak. K tomuto treba uviesť, že v organizácii štátnej správy došlo k výrazným zmenám, no nemáme informácie, že by dochádzalo k nejakému výraznejšiemu využívaniu

tohto ustanovenia, hoci v médiách sa občas objavujú správy o prepisovaní zdravotnej dokumentácie lekármi, prípadne o podozreniach z takéhoto činu.

Administratívno-právna zodpovednosť

Právna úprava zdravotnej dokumentácie je obsiahnutá najmä v zákone č. 576/2004 Z. z., a to v § 18 a nasl. Pre tento príspevok by sme vybrali to najpodstatnejšie:

Zdravotná dokumentácia obsahuje okrem osobných údajov atď. aj údaje o chorobe osoby, žiadanku na vyšetrenia spoločných vyšetrovacích a liečebných zložiek, údaje o priebehu a výsledkoch vyšetrení, liečby a ďalších významných okolnostiach súvisiacich so zdravotným stavom osoby a s postupom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ďalej údaje o rozsahu poskytnutej zdravotnej starostlivosti vrátane predpísaných alebo podaných humánných liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín v rozsahu názov liečiva, cesta podania, lieková forma a množstvo liečiva v liekovej forme, názov dietetickej potraviny, názov zdravotníckej pomôcky (pozri § 19 ods. 2 zákona č. 576/2004 Z. z.).

Zdravotnú dokumentáciu vedie ako celok všeobecný lekár. Iný ošetrojúci zdravotnícky pracovník vedie zdravotnú dokumentáciu v rozsahu ním poskytovanej zdravotnej starostlivosti (§ 19 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z.).

Zápis v zdravotnej dokumentácii podľa § 20 ods. 2 a 3 musí byť **pravdivý** a čitateľný. (§ 21 ods. 5 zákona č. 576/2004 Z. z.).

Oprava zápisu v zdravotnej dokumentácii podľa § 20 ods. 2 a 3 sa vykonáva **novým zápisom**, ktorý obsahuje **dátum opravy**, **znenie opravy** zápisu a **identifikáciu ošetrojúceho zdravotníckeho pracovníka** (napr. lekára, no nielen jeho), ktorý opravu vykonal. Opravu zápisu môže vykonať len zdravotnícky pracovník, ktorý vykonal pôvodný zápis; **pôvodný zápis musí zostať čitateľný**.

Z uvedeného sa dá vyvodiť, že falšovanie zdravotnej dokumentácie spočíva v tom, že sa do nej zapíše nepravdivé údaje, ktoré popisujú postupy a výsledky diagnostiky a liečby v rozpore so skutočnosťou. [4]

Z uvedeného je zrejmé, že v prípade administratívno-právnej zodpovednosti, falšovania sa môže dopustiť (na rozdiel od uvedeného priestupku) len zdravotnícky pracovník.

No v prípade deliktuálnej zodpovednosti za porušenie uvedených ustanovení je to trochu inak. Hoci zápisy do zdravotnej dokumentácie vykonávajú lekári, prípadne ostatní zdravotnícki pracovníci, zákon č. 578/2004 Z. z. túto povinnosť ukladá v zmysle ust. § 79 ods.1 písm. 1) zákona č. 578/2004 Z. z. poskytovateľom zdravotnej starostlivosti (ďalej len „poskytovateľ“). A tí sú dnes zvyčajne už vo forme právnických osôb (ak teda nevykonávajú činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby), kde sú lekári a zdravotnícki pracovníci v pracovno-právnom vzťahu.

Takže v prípade, že napr. lekár v nemocnici bude falšovať zdravotnú dokumentáciu (bude niečo dopisovať, prepisovať či mazať), v zmysle ust. § 82 ods. 1 písm. c) zákona č. 578/2004 Z. z. môže správny orgán (samosprávny kraj alebo ministerstvo zdravotníctva) poskytovateľovi, t. j. nemocnici(!) uložiť pokutu až do 9 958 €. Pre uloženie pokuty postačuje konštatovať skutočnosť sfalšovania či iného nesprávneho vedenia zdravotnej dokumentácie, preukázať úmysel alebo nedbanlivosť (že sa lekár len „pomýlil“) pre vyvodenie

administratívno-právnej zodpovednosti nie je potrebné (*pozn.: spôsob zavinenia a ďalšie okolnosti by však mohli mať vplyv na výšku sankcie, takže úmyselné falšovanie by sa malo sankcionovať na hornej hranici*).

A ak poskytovateľ ako zamestnávateľ daného lekára pokutu v určenej výške zaplatí, vzniká mu, prirodzene, škoda. No a tu by mohol voči takémuto lekárovi uplatniť celú škodu (celú výšku pokuty), ak sa teda u daného zamestnaného lekára preukáže úmysel falšovať danú zdravotnú dokumentáciu. Takže na administratívno-právnu zodpovednosť poskytovateľa priamo môže nadväzovať **pracovno-právna zodpovednosť** daného lekára. Podľa ust. § 186 ods.1 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v z. n.p. (ďalej len „Zákonník práce“): *„Zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu (porušením právnej povinnosti), je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.“*

Už len na okraj, zákon č. 578/2004 Z. z. sa ku konkrétnym povinnostiam zdravotníckych pracovníkov v kontexte so zápismi do zdravotnej dokumentácie príliš nerozpisuje. Len v ust. § 80 ods. 1 písm. e) a f) zákona č. 578/2004 Z. z. sa uvádzajú povinnosti zdravotníckeho pracovníka, ako: *„Vykonávať svoje zdravotnícke povolanie odborne, v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a s etickým kódexom, a dodržiavať ďalšie povinnosti ustanovené osobitným predpisom.“* Pod toto zjavne spadajú aj ustanovenia o zdravotnej dokumentácii v zákone č. 576/2004 Z. z. Ide však o imperfektnú normu, keďže zákon č. 578/2004 Z. z. za porušenie týchto ustanovení neustanovuje žiadnu sankciu priamo zdravotníckym pracovníkom. V Etickom kódexe, ktorý je uvedený v prílohe č. 4 zákona č. 578/2004 Z. z. sa k tomuto uvádza len: *„Zdravotnícky pracovník je povinný pri výkone povolania primerane chrániť zdravotnú dokumentáciu pred neoprávnenou zmenou, zničením alebo zneužitím.“*

Podľa nášho názoru uplatnenie administratívnej zodpovednosti voči poskytovateľovi nevylučuje uplatnenie prípadnej priestupkovej zodpovednosti voči lekárovi či inému zdravotníckemu pracovníkovi, ak by sfalšoval alebo úmyselne neoprávnenne zmenil lekársku správu (aj keď, ako už bolo uvedené, nemáme vedomosť, že by sa tento priestupkový inštitút príliš využíval).

Trestná zodpovednosť

Pri popise administratívno-právnej zodpovednosti bolo slovo „falšovať“ vysvetlené ako „vyhotovovať napodobeninu“ alebo „skresľovať“ (t. j. sfalšovať v celom rozsahu alebo v časti). Podľa dôvodovej správy sa **falšovaním** zdravotnej dokumentácie rozumie jej **úplné alebo čiastkové neoprávnené vyhotovenie**, ktoré má vyvolať dojem, **ako by bola skutočne vydaná jednak príslušným zdravotníckym pracovníkom a jednak predpísaným spôsobom**, pričom nie je podstatné, akým spôsobom sa falšovanie vykoná, či prepísaním, resp. zmenou údajov, ich doplnením, odstránením alebo vymazaním určitých údajov a pod. Pod vyhotovením **nepravdivej zdravotnej dokumentácie** sa rozumie **neuvedenie, resp. zamlčanie určitých údajov alebo uvedenie klamlivých (nesprávnych) údajov** v zdravotnej dokumentácii, ktoré nezodpovedajú skutočnému stavu. [1]

Takže znenie základnej skutkovej podstaty trestného činu (prečinu) **Falšovanie a vyhotovenie nepravdivej zdravotnej dokumentácie** je: „Kto falšuje zdravotnú dokumentáciu alebo zámerne vyhotoví nepravdivú zdravotnú dokumentáciu v úmysle použiť ju ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, alebo ju použije ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, alebo kto si nechá takúto zdravotnú dokumentáciu vyhotoviť v úmysle použiť ju ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, alebo použije takúto zdravotnú dokumentáciu ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.“ Tu treba upozorniť na dva aspekty. Prvý je ten, že podobne, ako bolo uvádzané pri priestupku, aj tu je páchatel' ako subjekt všeobecný. T. j. nech by ktokoľvek falšoval zdravotnú dokumentáciu (nedá sa vylúčiť ani pacient z dôvodu nejakej výhody či odškodnenia, prípadne pozostalí po úmrtí blízkej osoby z dôvodu vymáhania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch), išlo by o protiprávne konanie. Nevieme, či si tohto aspektu boli vyššie spomínaní desiatí iniciatívni rodičia vôbec vedomí. Zdravotnícky pracovník ako špeciálny subjekt sa nachádza až v ods. 2 v kvalifikovanej skutkovej podstate, kde hrozí trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky.

Druhým aspektom, ktorý sa javí pre reálne dokazovanie tohto trestného činu ako problematický, je pojem „v úmysle“ (použiť ju ako pravú). Pre dokonanie tohto trestného činu teda nebude podstatné, či vôbec došlo k použitiu takejto sfalšovanej alebo pozmenenej zdravotnej dokumentácie alebo nedošlo. A že je tento trestný čin úmyselným, je nepochybné. Avšak pojem „v úmysle“ neznamená len *úmyselné konanie*, ale ho treba chápať ako *konanie s motívom, s cieľom, s pohnútkou* (použiť ju ako pravú v konaní pred orgánom verejnej moci). Myslíme si, že ak sa riadne nepreukáže takýto úmysel či pohnútku v trestnom konaní (napr. k zmenám v zdravotnej dokumentácii došlo dávno pred tým, ako vôbec nejaké konanie pred orgánom verejnej moci začalo), odsúdiť takéhoto páchatel'a bude problematické.

Záver

Či a nakoľko sa začne uplatňovať užívanie uvedenej pomerne novej skutkovej podstaty trestného činu, sa uvidí. Autor tohto príspevku zatiaľ po tejto stránke priamu skúsenosť nemá. Možno celý problém vzniká najmä tým, že zákon č. 578/2004 Z. z. ukladá právnu zodpovednosť za zdravotnú dokumentáciu a jej vedenie poskytovateľom. Zdravotnícki pracovníci môžu byť postihnutí až sekundárne, a to poskytovateľom ako zamestnávateľom v zmysle pracovno-právnej zodpovednosti. A ako bolo už uvedené, nie je nám známe, že by sa priestupkovú zodpovednosť, ktorá je priamo zameraná práve na fyzické osoby, ktoré môžu byť aj zdravotnícki zamestnanci, a je tu 30 rokov, príliš nevyužívala v takýchto prípadoch falšovania alebo pozmenenia lekárskeho správ (lebo o tie ide v prvom rade).

K zdravotnej dokumentácii by sme na záver uviedli náš názor: Ak by mali lekári a ostatní zdravotnícki pracovníci postupovať pri vedení dokumentácie striktne podľa § 18 a nasl. zákona č. 576/2004 Z. z. a striktne podľa odborného usmernenia ministerstva zdravotníctva č. 07594/2009 – OZS, tak by nemali čas na pacientov. A preto sa prakticky pri väčšine dohľadov a dozorov (Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou či samosprávny kraj) vyskytujú výhrady ohľadom vedenia zdravotnej dokumentácie vrátane ukladania pokút. Možno aj preto sa príliš pracovno-právna zodpovednosť v takýchto prípadoch voči zdravotníckym pracovníkom nevyvodzuje. A v budúcnosti uvidíme, či sa nám rozhodnutia o

nesprávnom vedení zdravotnej dokumentácie od príslušných orgánov „pretavia“ aj do trestných oznámení voči lekárom a ostatným zdravotníckym pracovníkom.

Základná obrana, presnejšie prevencia, spočíva podľa nášho názoru v dôslednom uplatňovaní postupu podľa § 20 ods. 2 a 3 zákona č. 576/2004 Z. z., ktorý ustanovuje postup pre prípad opravy zápisu. Myslíme si, že vždy sa môže stať (a nielen, ak sa riešili urgentné situácie s množstvom ústnych pokynov a zdravotných úkonov a s dokumentáciou tak až *ex post*), že si lekár alebo sestra spomenú, že čosi zabudli zapísať, že čosi zapísali omylom (možno aj inému pacientovi) a pod. Ak **lekár riadne zapíše a preukázateľne zdôvodní opravu** aj s dlhším časovým odstupom (t. j. nedopisuje ju spätne niekde medzi iné zápisy), nemôže byť podľa nášho názoru akokoľvek stíhaný a sankcionovaný za falšovanie či nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie.

Ako bolo uvádzané už v úvode, falšovanie a pozmeňovanie zdravotnej dokumentácie tak, aby bolo ťažko odhaliteľné, nie je jednoduché. Tým skôr, ak zdravotnú dokumentáciu vyhodnocujú odborníci či znalci. A z dôvodu jej dvojitého vedenia sa vždy môže dať do istej miery obnoviť (a jej kópie môžu mať aj pacienti alebo ich blízke osoby). A najmä, falšovanie lekárskeho správ, ktoré bývajú najpodstatnejšou súčasťou zdravotnej dokumentácie, je protiprávnym konaním v zmysle slovenskej legislatívy už 30 rokov. Takže vôbec zmysel „posunu“ z priestupkovej do trestnoprávnej roviny ukáže až budúcnosť. Nedá sa vylúčiť, že prvým odsúdeným za falšovanie zdravotnej dokumentácie bude pacient či jeho blízka osoba, a nie lekár či iný zdravotnícky pracovník.

Odkazy:

- [1] *Dôvodová správa k zákonu č. 2014/2019 Z. z.* In *ASPI, Wolters Kluwer SR, s. r. o.*
- [2] ŠTEFÚNOVÁ, I. *Falšovanie zdravotnej karty? Od júla budú padať tresty.* In *Pravda*, 4.3.2019. [online 29.9.2020] Dostupné na internete: <https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/504120-falsovanie-zdravotnej-karty-od-jula-budu-padat-tresty/>
- [3] KREMPASKÝ, J. *Falšovala zdravotnú dokumentáciu novorodenca, teraz radí kontrole.* In *SME*, 12.10.2015. [online 29.9.2020] Dostupné na internete: <https://domov.sme.sk/c/8034406/falsovala-zdravotnu-dokumentaciju-novorodenca-teraz-radi-kontrole.html>
- [4] *Elektronický lexikón slovenského jazyka.* [online 29.9.2020] Dostupné na internete: <http://www.slex.sk/index.asp>